

“मीठे बच्चे- यादले नै ब्याट्री चार्ज हुन्छ, शक्ति मिल्छ, आत्मा सतोप्रधान बन्छ, त्यसैले यादको यात्रामा विशेष ध्यान देऊ ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूको प्यार एक बाबासँग रहन्छ, उनीहरूको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- १) यदि एक बाबासँग प्यार भएमा बाबाको नजरले उनीहरूलाई निहाल गरिदिन्छ, २) उनीहरू पूरा नष्टोमोहा हुन्छन्, ३) जसलाई बेहदको बाबाको प्यार मन पर्छ, उनीहरू अरू कसैको प्यारमा फँस्न सक्दैनन्, ४) उनीहरूको बुद्धि भूट खण्डको भूटा मनुष्यहरूबाट टुट्छ । बाबाले तिमीलाई अहिले यस्तो प्यार दिनुहुन्छ जो अविनाशी बन्छ । सत्ययुगमा पनि तिमी आपसमा बडो प्यारसँग रहन्छौ ।

ओम् शान्ति । बेहदको बाबाको प्यार अहिले एकचोटि नै तिमी बच्चाहरूलाई मिल्छ, जुन प्यारलाई भक्तिमा पनि धेरै याद गर्छन् । बाबा, हजुरको नै प्यार चाहिन्छ । तिमी माता पिता... तिमी नै सबै कुरा हो । एकबाट नै आधाकल्पको लागि प्यार मिल्छ । तिम्रो यो रूहानी प्यारको महिमा अपरम्पार छ । बाबाले नै तिमी बच्चाहरूलाई शान्तिधामको मालिक बनाउनुहुन्छ । अहिले तिमी दुःखधाममा छौ । अशान्ति र दुःखमा सबै चिल्लाउँछन् । मालिक कसैको पनि छैन, त्यसैले भक्ति मार्गमा याद गर्छन् । तर कायदा अनुसार आधाकल्प भक्तिको पनि समय हुन्छ ।

यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, यस्तो होइन बाबा अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । बाबालाई सबैको मनको कुरा जान्ने आवश्यकता छैन । ती त अरूको विचार अध्ययन गर्ने (थट रिडर) हुन्छन् । उनले पनि यो विद्या सिक्छन् । यहाँ त्यो कुरा नै छैन । बाबा आउनुहुन्छ, बाबा र बच्चाहरू नै यो सारा पार्ट बजाउँछन् । बाबा जान्नुहुन्छ- सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ । त्यसमा बच्चाहरूले कसरी पार्ट बजाउँछन् । यस्तो होइन, उहाँले हरेकको मनको कुरा जान्नुहुन्छ । यो त राती पनि सम्झाउनुभयो, हरेक भित्र त विकार नै छ । धेरै विकारी मनुष्य छन् । बाबा आएर फूल बनाउनुहुन्छ । हो बाबाको प्यार तिमी बच्चाहरूलाई यही समयमा नै मिल्छ फेरि अविनाशी बन्छ । वहाँ तिमी एक-अर्कासँग धेरै प्यार गर्छौ । अहिले तिमी मोहजित बनिरहेका छौ । सत्ययुगी राज्यलाई मोहजित राजा, रानी तथा प्रजाको राज्य भनिन्छ । वहाँ कहिले कोही रुँदैनन् । दुःखको नाम हुँदैन । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- वास्तवमा यहाँ स्वास्थ्य, सम्पत्ति र खुसी थियो, अहिले छैन किनकि अहिले रावण राज्य छ । यसमा सबै दुःख भोग्छन्, फेरि बाबालाई याद गर्छन्, आएर सुख-शान्ति दिनुहोस्, रहम (दया) गर्नुहोस् । बेहदको बाबा हुनुहुन्छ रहमदिल । रावण हो बेरहम गर्नेवाला, दुःखको रास्ता बताउनेवाला । सबै मनुष्य दुःखको बाटोमा हिँड्छन् । सबैभन्दा धेरै दुःख दिनेवाला हो काम विकार । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, काम विकारमाथि जित पायौ भने जगतजित बन्नेछौ । यी लक्ष्मी-नारायणलाई जगतजित भनिन्छ नि । तिम्रो सामुनेमा लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) खडा छ । मन्दिरमा जान्छन् तर पनि उनीहरूको बारेमा (वायोग्राफी) केही पनि जान्दैनन् । जसरी गुडियाको पूजा हुन्छ । देवीहरूको पूजा गर्छन्, बनाएर खूब शृङ्गार गराएर भोग आदि लगाउँछन् । तर ती देवीहरूले त केही पनि खाँदैनन् । खानेवाला हुन्छन् ब्राह्मणहरू । रचेर फेरि पालना गरेर विनाश गर्छन्, यसलाई भनिन्छ अन्धश्रद्धा । सत्ययुगमा यी कुराहरू हुँदैनन् । यी सबै चलनहरू निकलन्छन् कलियुगमा । तिमी पहिले-पहिले एक शिवबाबाको पूजा गर्छौ, जसलाई अव्यभिचारी सदाचारी (राइटियस) पूजा भनिन्छ । फेरि हुन्छ व्यभिचारी पूजा । “बाबा” भन्ने बित्तिकै परिवारको वास्ना आउँछ । तिमी पनि भन्छौ नि- तिमी मात-पिता... तिम्रो यस ज्ञान दिने कृपाले गर्दा हामीलाई अथाह सुख मिल्छ । बुद्धिमा याद छ- हामी पहिले-पहिले मूल वतनमा थियौ । वहाँबाट यो शरीर लिएर पार्ट बजाउन यहाँ आउँछौ । पहिले-पहिले हामी दैवी चोला लिन्छौ अर्थात् देवता कहलाउँछौ । फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र वर्णमा आएर भिन्न-भिन्न पार्ट बजाउँछौ । यी कुराहरू तिमी पहिले जानेका थिएनौ । अब बाबाले आएर आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई दिनुभएको छ । आफ्नो पनि ज्ञान । श्याम-सुन्दरको रहस्य त सम्झाउनुभएको छ । यी श्रीकृष्ण नयाँ दुनियाँको पहिलो राजकुमार हुन् र राधे हुन् सेकेण्ड नम्बर । थोरै वर्षको मात्र फरक हुन्छ । सृष्टिको आदिका यिनी पहिलो नम्बर हुन्, त्यसैले नै कृष्णलाई सबैले प्यार गर्छन्, यिनलाई नै श्याम र सुन्दर भनिन्छ । स्वर्गमा त सबै सुन्दर नै थिए । अहिले स्वर्ग कहाँ छ र ! चक्र घुमिरहन्छ । यस्तो होइन, समुद्रको तल जान्छ । जस्तै भन्छन्- लंका, द्वारिका तल गयो । होइन, यो त चक्र

घुम्छ । यस चक्रलाई जान्नाले तिमी चक्रवर्ती महाराजा-महारानी विश्वको मालिक बन्दछौ । प्रजाले पनि आफूलाई मालिक सम्झन्छ नि । भन्नेछन् हाम्रो राज्य छ । सबैले भन्दछन् हाम्रो राज्य हो । भारतवर्ष नाम हो । हिन्दुस्तान नाम गलत हो । वास्तवमा आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै हो । तर धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट हुनाको कारणले आफूलाई देवता भन्न सक्दैनन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । नत्रभने बाबाले आएर कसरी फेरि देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ । पहिले तिमीलाई पनि यी सबै कुरा थाहा थिएन, अब बाबाले सम्झाउनुभएको छ ।

यस्ता मीठा बाबा, उहाँलाई पनि फेरि तिमी भुल्छौ । सबैभन्दा मीठो बाबा हुनुहुन्छ नि । बाँकी रावण राज्यमा तिमीलाई सबैले दुःख नै दिन्छन् नि, त्यसैले बेहदका बाबालाई याद गर्छौ । उहाँको यादमा प्रेमको आँसु बहाउँछन्— हे साजन, आएर कहिले सजनीहरूसँग मिल्नुहुनेछ ? किनकि तिमी सबै भक्तिनी हो । भक्तिनीहरूका पति हुनुभयो भगवान् । भगवान् आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ, बाटो बताउनुहुन्छ र सम्झाउनुहुन्छ— यो ५ हजार वर्षको खेल हो । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई कुनै पनि मनुष्यले जान्दैनन् । रूहानी बाबा र रूहानी बच्चाहरूले नै जान्दछन् । अरू कुनै मनुष्यले जान्दैनन्, देवताहरूले पनि जान्दैनन् । यो आध्यात्मिक पिता (स्त्रीचुअल फादर) ले नै जान्नुहुन्छ । उहाँले आफ्ना बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । अरू कुनै पनि देहधारीको पासमा यो रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान हुन सक्दैन । यो ज्ञान हुन्छ नै रूहानी बाबाको पासमा । उहाँलाई नै ज्ञान-ज्ञानेश्वर भनिन्छ । ज्ञान-ज्ञानेश्वरले तिमीलाई राज-राजेश्वरी बनाउनको लागि ज्ञान दिनुहुन्छ । त्यसैले यसलाई राजयोग भनिन्छ, बाँकी ती सबै हठयोग हुन् । हठयोगीहरूका पनि चित्र धेरै छन् । संन्यासी जब आउँछन्, उनीहरू आएर पछि हठयोग सिकाउँछन् । जब धेरै वृद्धि हुन्छ तब हठयोग आदि सिकाउँछन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ म आउँछु नै संगमयुगमा, आएर राजधानी स्थापना गर्दछु । स्थापना यहाँ गर्नुहुन्छ, न कि सत्ययुगमा । सत्ययुग आदिमा त राजाई हुन्छ, त्यसैले संगममा स्थापना हुन्छ । यहाँ कलियुगमा सबै पुजारी छन्, सत्ययुगमा पूज्य हुन्छन् । त्यसैले बाबा पूज्य बनाउनको लागि आउनुहुन्छ । पुजारी बनाउनेवाला हो रावण । यो सबै जान्नुपर्छ नि । यो हो उच्च भन्दा उच्च पढाइ । यी टीचरलाई कसैले जान्दैनन् । उहाँ सुप्रीम बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । यो कसैले जान्दैन । बाबा नै आएर आफ्नो पूरा परिचय दिनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई स्वयं पढाएर फेरि साथमा लैजानुहुन्छ । बेहदका बाबाको प्यार मिलेपछि अरू कुनै प्यार मन पर्दैन । यस समयमा छ नै भूट खण्ड । भूठी माया, भूठी काया..... भारतखण्ड अब भूट खण्ड भएको छ फेरि सत्ययुगमा सच्चा खण्ड हुनेछ । भारतवर्ष कहिल्यै विनाश हुँदैन । यो हो सबै भन्दा ठूलो तीर्थ । जहाँ बेहदको बाबाले बच्चाहरूलाई बसेर सृष्टिको आदि, मध्य, अन्तको रहस्य बताउनुहुन्छ र सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । यो धेरै ठूलो तीर्थ हो । भारतवर्षको महिमा अपरम्पार छ । तर यो पनि तिमी बुझ्न सक्छौ— भारतवर्ष हो विश्वको आश्चर्य (वन्डर अफ वर्ल्ड) । ती हुन् मायाका ७ आश्चर्य । ईश्वरको आश्चर्य (वन्डर) एउटै छ । बाबा एक, उहाँको वन्डरफुल स्वर्ग पनि एक छ । त्यसलाई नै हेविन, प्याराडाइज भनिन्छ । सच्चा-सच्चा नाम एउटै छ ‘स्वर्ग’ । यो हो नर्क । शुरुदेखि अन्तसम्म (अलराउण्डर) चक्र तिमी ब्राह्मण नै लगाउँछौ । हामी नै ब्राह्मण, हामी नै देवता... । चढ्ती कला, उतरती कला । चढ्ती कला तेरे भाने सर्वका भला । सबैले नै चाहन्छन् विश्वमा शान्ति पनि होस्, सुख पनि होस् । स्वर्गमा त हुन्छ नै सुख, दुःखको नाम हुँदैन । त्यसलाई भनिन्छ ईश्वरीय राज्य । सत्ययुगमा सूर्यवंशी फेरि सेकेण्ड ग्रेडमा छन् चन्द्रवंशी । तिमी हो आस्तिक, उनीहरू हुन् नास्तिक । तिमी बाबाको बनेर बाबाबाट वर्सा लिने पुरुषार्थ गर्छौ । तिम्रो मायाको साथमा गुप्त लडाईं चल्छ । बाबा आउनुहुन्छ रात्रिमा । शिवरात्रि छ नि । तर शिवको रात्रिको पनि अर्थ सम्झ्दैनन् । ब्रह्माको रात पूरा हुन्छ, दिन शुरू हुन्छ । उनीहरू भन्छन् कृष्ण भगवानुवाच, यो त हो शिव भगवानुवाच । अब सही कुन ? कृष्णले त पूरा ८४ जन्म लिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु साधारण वृद्ध तनमा । यिनले पनि आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन् । धेरै जन्मको अन्तमा जब पतित बन्छन् तब पतित सृष्टि, पतित राज्यमा म आउँछु । पतित दुनियाँमा अनेक राज्य, पावन दुनियाँमा एक राज्य हुन्छ । हिसाब छ नि । भक्तिमार्गमा जब धेरै नौधा भक्ति गर्छन्, शिर काट्न पनि तयार हुन्छन् तब उनको मनोकामना पूरा हुन्छ । बाँकी त्यसमा केही पनि छैन, त्यसलाई भनिन्छ नौधा भक्ति । जहिलेदेखि रावण राज्य शुरू हुन्छ, भक्तिको कर्मकाण्डका कुरा पढ्दा-पढ्दै मनुष्य तल आउँछन्, भन्छन् व्यास

भगवान् ले शास्त्र बनाए, के-के बसेर लेखेका छन् ? भक्ति र ज्ञानको रहस्य अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ । सिँढी र कल्पवृक्षमा यी सबै कुरा सम्झाइएको छ । त्यसमा ८४ जन्म पनि देखाइएको छ । सबैले त ८४ जन्म लिदैनन् । जो शुरूमा आउँछन् उनीहरूले नै ८४ जन्म लिन्छन् । यो ज्ञान तिमीलाई अहिले नै मिल्छ, फेरि यो आम्दानीको स्रोत बन्छ । २१ जन्म कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन, जसको प्राप्तिको लागि पुरुषार्थ गर्न परोस् । त्यसलाई भनिन्छ बाबाको एकमात्र स्वर्ग, विश्वको आश्चर्य । नाम नै छ प्याराडाइज । बाबाले मालिक त्यसको बनाउनुहुन्छ । उनीहरू त केवल आश्चर्य (वन्डर) देखाउँछन्, तर तिमीलाई त बाबाले त्यसको मालिक बनाउनुहुन्छ, त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— निरन्तर मलाई याद गर । *सिमर-सिमर सुख पाओ, कलह कलेश मिटे सब तनके, जीवनमुक्ति पद पाओ* । पवित्र बन्नको लागि यादको यात्रा पनि धेरै जरूरी छ । मनमनाभव, फेरि अन्त मति सो गति हुनेछ । गति भनिन्छ शान्तिधामलाई । सद्गति हुन्छ यहाँ । सद्गतिको उल्टो फेरि हुन्छ दुर्गति ।

अहिले तिमीले बाबा र रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई जानिसकेका छौ । तिमीलाई बाबाको प्यार मिल्छ । बाबाले नजरबाट निहाल गर्नुहुन्छ । सम्मुख आएर नै ज्ञान सुनाउनुहुन्छ नि । यसमा प्रेरणाको त कुनै कुरा छैन । बाबा डाइरेक्सन दिनुहुन्छ, यसरी याद गर्नाले शक्ति मिल्नेछ । जसरी ब्याट्री चार्ज हुन्छ नि । यो मोटर हो, यसको ब्याट्री सकिएको छ । अब सर्वशक्तिमान् बाबासँग योग लगाउनाले फेरि तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । ब्याट्री चार्ज हुनेछ । बाबा नै आएर सबैको ब्याट्री चार्ज गर्नुहुन्छ । सर्वशक्तिमान् बाबा नै हुनुहुन्छ । यी मीठा-मीठा कुराहरू बाबा नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । ती भक्तिका शास्त्रहरू त जन्म-जन्मान्तर पढ्दै आएका छौ । अब बाबाले सबै धर्मकालाई एउटै कुरा सुनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भने तिम्रो पाप काटिनेछ । अब याद गर्नु तिमी बच्चाहरूको काम हो, यसमा अलमलिने कुरा नै छैन । पतित-पावन एक बाबा नै हुनुहुन्छ । फेरि पावन बनेर सबै घर जानेछन् । सबैको लागि यो ज्ञान हो । यो हो सहज राजयोग र सहज ज्ञान । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सर्वशक्तिमान् बाबासँग आफ्नो बुद्धियोग लगाएर ब्याट्री चार्ज गर्नु छ । आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनु छ । यादको यात्रामा कहिले पनि अलमलिनु हुँदैन ।
- २) पढाइ पढेर आफूमाथि आफैँले कृपा गर्नु छ । बाबा समान प्यारको सागर बन्नु छ । जसरी बाबाको प्यार अविनाशी छ, त्यसैगरी सबैसँग अविनाशी सच्चा प्यार राख्नु छ । मोहजित बन्नु छ ।

वरदानः— हर घडीलाई अन्तिम घडी सम्भेर सदा रूहानी मौजमा रहनेवाला विशेष आत्मा भव

संगमयुग रूहानी मौजमा रहने युग हो, त्यसैले हर घडी रूहानी मौजको अनुभव गर्दै जाऊ, कहिल्यै कुनै पनि परिस्थिति वा परीक्षामा अलमलिनु हुँदैन किनकि यो समय अकाल मृत्युको हो । थोरै समय पनि यदि मौज गर्नुको सट्टा अलमलियौ र त्यसै समय अन्तिम घडी आयो भने अन्त मति सो गति के होला ? त्यसैले एवररेडीको पाठ पढाइन्छ । एक सेकेण्ड पनि धोका दिनेवाला हुन सक्छ । त्यसैले स्वयंलाई विशेष आत्मा सम्भेर हर संकल्प, बोल र कर्म गर, सदा रूहानी मौजमा रहने गर ।

स्लोगनः— अचल बन्नको लागि व्यर्थ र अशुभलाई समाप्त गर ।